

MOLITVA - IZVOR VJERE

fra Dujo Jukić

Kršćanski život utemeljen je na molitvi. Molitva je glavni oslonac duhovnog rasta i napredovanja. Vjeru i molitvu možemo usporediti sa slikom dvaju krila. Ako je jedno slomljeno let je onemogućen. Bez vjere nema istinske molitve, niti prave molitve bez istinske vjere. Pavao piše: „Kad sam slab onda sam jak.“ (1 Kor 12, 10). Da mu vjera nije bila ojačana žarkom molitvom, ne bi mogao podnijeti ni nevolje niti tjeskobe i druge nedaće koje su ga pratile.

Osobni rast

Mnogi bi na prvi mah pomislili da se vjera jača, širi, raste, produbljuje, većim znanjem o vjeri i vjerskim istinama. U jednom smislu to je ispravno. Na takav način proširujemo svoje vjerske obzore. Problem nastaje kada um ne može shvatiti ono što ga nadilazi. On je ograničen i temelji se na osjetilima, na onom što vidimo i čujemo. U rješavanju ovih nedoumica znanje ne može puno pomoći. Kad prestaje znanje nastupa vjera. Razum i vjera međusobno su usmjereni jedno na drugo. Ipak, da bi se vjera mogla održati na „nogama“ potrebno je moliti, osobito u situacijama kada nam se čini da sve ono što znamo o vjeri ne vrijedi gotovo ništa. Kad se prebri tako situacija ne ostajemo prazni nego, naprotiv, vidimo kako smo ojačali u vjeri i predanju u Božje ruke.

Molitva nije tek puklo nabranje određenih rečenica svetog i kršćanskog sadržaja nego otvorenost srca za dijalog s Gospodinom. U tom dijalogu potrebno je biti bez prestanka pa i kada nam se čini da nas sugovornik „ne razumi“, a glas nam odzvanja kao glas vapijućeg u pustinji.

Dok čovjek ponire u dubine Božje, ne ide širokim i popločanim putom, nego strmim i opasnim. Često se zna umoriti, razočarati, a ponekad i izgubiti smjer. Na ovom putu potrebno je ustrajati. Moliti bez prestanka Boga da nam pomogne. U beznadnim situacijama vjera je slamka spasa. Vjeru jačamo molitvom. S druge strane da ne vjerujemo, ne bi molili.

Neprestano moliti

Gospodin nas je poučio kako valja neprestano moliti i nikada ne posustati. Ocu se ustrajno molio te mu tako ostao vjeran do smrti na križu. Sebe nam je za primjer ostavio. O ustrajnoj molitvi Isus na poseban način govori u prispodobi o dva prijatelja. Prvi dolazi drugom usred noći i traži komad kruha. Ovaj oklijeva, ali zbog njegove upornosti on mu ispunjava želju. Ustaje iz kreveta i daje mu kruh. Isus završava prispodobu riječima: „Ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se.“ (Lk 11, 9-10). Ako ljudi koji imaju previše mana znaju ispuniti želju nekog dosadnog

čovjeka, kako onda ne bi i Bog ispunio naše molitve, iako nam se čini da odgađa našu stvar te tako provjerava našu ustrajnost i vjernost njemu i njegovoj riječi. Vidimo kako Bog jasno uslišava sve molitve iako smo ponekad nestrpljivi.

Bez Duha Svetoga ne bi mogli uspostaviti nikakav dijalog s Bogom: „On se sam za nas zauzima neizrecivim uzdasima“ (Rim 8, 26). Moli s nama i potiče nas na molitvu. Duh ne poništava našu slobodu. Traži da Boga

prihvatimo u vjeri. Zadnji odgovor ostaje na nama. Reći vjerujem i na tome ostati nije dovoljno. Vjera traži djela i potpuno podvrgavanje uma i volje Bogu. Usporedno s vjerom idu i druge dvije kreposti: nada i ljubav. Vjera ne bi imala smisla da nije potpomognuta s dvije spomenute kreposti. Kršćanski život utemeljen na evanđeoskom nauku iziskuje mnogo truda. Treba uzeti svoj križ i krenuti naprijed.